

La colindat

Rolea Nicolae

Ce-aș putea să zic? După ani treizeci
Pustiu mă trezesc ca un munte gol,
Înfloresc pe mine fagurii de vise
Și-amintiri suave se rotesc în stol.

Ca prin ceața groasă văd pe deal în fugă
Copilaș cu ciucuri, mă văd prin nămeți,
Fața-i puf de floare și din ochi lumina
Veselă-n cascade-i joacă pe pereți!

Copil fără grijă prin troiene aleargă
Poartă-n mâna steaua magicului cer,
Cu roză beteală o împletise mândru
Și rostea, suave, versuri dulci de ler!

Cu macu-n obraz și mustind de viață
Colinda cătunul după un bănuț;
Viata-n mugurește crezul când îl zice
Și mă-nviorează glasul lui slăbut!

Și cu el se-ngână clopoțelul vesel
Doamne, cât de bine se auzeau în cor,
Printre felinare, prin omătul mare,
Ardea în făclie vraja dulce a lor!

Când adorme seara fumul enigmatic
Pe-o cărare îngustă el pleca în munți,
Atingându-i tandru cu măini de lumină
Le arăta steluța și cei doi bănuți!

Brazii înalți, molaticii, goneau însurarea
Adunați în juru-i, veseli fremătând,
Stelele din ramuri ca de sărbătoare
Într-un dans mirific coborau cântând!

Într-o vrajă mută, frumoasa colindă
O cânta pădurea cu el într-un joc,
Stelele torceau visătoare-n ramuri;
Aici să se-ntoarcă... nu mai este loc!

Stau în bloc.Sinistru, huruie tramvaie,
S-a topit spendoarea anilor trecuti...
Tâncul de altădată protejat de stele

POEZII ONLINE

A plecat din mine pururea în munți!

Lacrimile-s reci. Lunecând subțire,
Pe obrazul palid, au plecat forțat.
Fulgii vin la geamuri, herghelia albă
Întruna răvnește să mă-ntoarcă-n sat!

Azi prin oase-mi fuge vântul amintirii,
Cineva din mine a murit, s-a dus...
Plânge clopoțelul ruginit de-o vreme,
Limbă-i amortită, nimeni nu l-a uns!

Stau în bloc. Sinistru. Fulgii feciorelnici
Mi se vâră-n plete, anii mi-s cărunți...
Țânc fără de grijă, fiu născut de stele,
Nu-mi auzi tu plânsul sus acolo în munți?

24.12.2009